

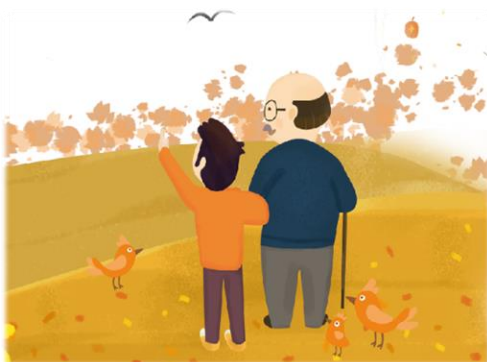
במקום מאוד רחוק חי לו שבט אחד. ובשבט היה ילד אחד ושמו פיצ'ו. הדבר שהוא הכי אהב לעשות היה לשחק בשטח של מאחורי ביתו. היא הכיר את כל החיות שחיו במקום, נחשים, עכבישים, אפילו שועל ותן שהיו באים לבקר בזמן שלא היה שם. הוא אהב לבנות לעצמו מחסות ואהב לראות את השינויים שמתרחשים בחילופי העונות. פיצ'ו שם לב שבקיץ לא צומח שום דבר, בסתיו ובחורף הכל היה מכוסה בשלג ולא ראו שום דבר שצומח על האדמה מלבד העצים. עם בוא האביב, שם לב לפריחה הנהדרת שהתחילה בין הדשא והעשבים הירוקים פרחו להם פרחים בשלל גוונים צהוב סגול וכחול. פיצ'ו פתאום נזכר שבכל הזמן הזה בעונות האחרות האדמה הייתה מלאה זרעים שסוף סוף נבטו והצמיחו צמחים חדשים.

לפיצ'ו היה סבא בשם מישו, מדי פעם היה שואל את סבו אם יהיה מעוניין להצטרף אליו. -"אני זקן מדי לדברים האלה" אמר סבא משה.

למראה הפריחה נזכר פיצ'ו בסבו והחליט לנסות להזמין אותו שוב. -"צא לך נכד יקר, אני אשאר לי פה".

יצא שוב פיצ'ו וישב על כר דשא פורח. לפתע ראה ענף מפוצל וענף קטן נוסף, הצמיד את שניהם והדביק באמצעות בוש. הוא יצר לעצמו דמות קטנה.

-"זו תהיה מתנה נהדרת לסבא מישו", חשב בליבו. אולי אכין לו גם דמות שלי. הוא לקח שתי אלומות קטנות של עשבים יבשים. האחת שם לאורך והשנייה לרוחב, קשר בחיבור עם עשבים נוספים, ופיצל את האלומה בחלק התחתון כדי ליצור שתי רגליים. חזר פיצ'ו הביתה והביא לסבא מישו את שתי הדמויות כשהן אוחזות ידיים, אחת של השנייה. סבא מישו התרגש מאוד והודה לפיצ'ו, הוא נזכר שבתור ילד הכין גם הוא דמויות בשטח מאחורי הבית.

למחרת החליט להצטרף לנכדו. יצאו שניהם בהתרגשות וסבא מישו הראה לנכדו את כל המקומות בהם אהב לשחק, את המקומות בהם בנה מחסות ואת נחל המים שליידו בילה שעות. הם הכינו דמויות נוספות ויצרו ממש שבט שלם. בנוסף לקחו אבנים ופיסלו מהם דמויות, אספו קליפות עצים ושייפו מהם דמויות. סבא מישו התרגש ממש כמו ילד והציע לפיצ'ו שיכינו יחד סירות להשיט בה את כל הדמויות שהכינו. חלק מהסירות לא הצליחו לצוף אך פיצ'ו וסבא מישו שמחו והודו על הזמן היקר שבילו יחד.